

Таким чином, розглянуті принципи визначають процес, зміст та якість інтегрованої звітності, націлені на реалізацію концепцій, на основі яких вона формується.

Список використаних джерел:

1. Міжнародні стандарти інтегрованої звітності. URL: <https://integratedreporting.org/wp-content/uploads/2013/12/13-12-08-THE-INTERNATIONAL-IR-FRAMEWORK-2-1.pdf> (дата звернення 20.10.2019).

2. Стандарти GRI: звітність у зрозумілому для інвесторів вигляді. URL: http://msfz.ligazakon.ua/ua/magazine_article/FZ001041 (дата звернення 20.10.2019).

3. Кравченко О.В., Овчарова Н.В. Теоретичні та методичні засади формування інтегрованої звітності в Україні. Економіка і суспільство. 2016. Вип.6. С. 359-366.

Стемковська І.В., старший викладач
Спяк І.А., магістр
ВП НУБіП України «Бережанський
агротехнічний інститут», м. Бережани, Україна

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ГРОШОВИХ КОШТІВ НА РАХУНКАХ В БАНКАХ

Для вдосконалення обліку грошових коштів на рахунках в банках, ми пропонуємо запровадити на підприємствах систему «Клієнт-Банк». «Клієнт-Банк» є системою дистанційного банківського обслуговування поточних рахунків клієнтів, яка функціонує з використанням спеціального програмного забезпечення. Дану систему підтримує більшість комерційних банків України, в тому числі ПАТ «ПриватБанк», ПАТ «Райффайзен Банк Аваль», АТ «Ощадбанк», ПАТ «ПУМБ» та ін.

Система «Клієнт-Банк» викликає зацікавленість у клієнтів, яким необхідно оперативно зараховувати – перераховувати кошти. Вона буде не тільки дуже зручна для підприємства при роботі з банком, але і послужить відмінною основою для ухвалення оперативних рішень. Також система просто життєво необхідна тим підприємствам, які здійснюють велику кількість платежів протягом операційного дня.

Одна з найбільших переваг системи «Клієнт-Банк» - економія часу. Після встановлення системи «Клієнт-Банк», миттєво збільшується оперативність проходження платежів і з'являється можливість швидко і раціонально розподіляти обов'язки своїх фахівців, залучати їх на важливіші ділянки роботи, не марнуючи час на доставку платіжних документів в банк [1, с. 239].

Система «Клієнт-Банк» є програмно-технічним комплексом, що володіє низкою функцій, необхідних підприємству для дистанційного керування своїм поточним рахунком в банку, а саме:

✓ можливість проводити платежі з свого рахунку в банку, не відвідуючи банк, з офісу на робочому місці, обладнаному персональним комп'ютером зі встановленим необхідним програмним забезпеченням;

✓ відстеження грошових коштів на поточному рахунку. Уповноважений

працівник підприємства може, не виходячи з офісу, контролювати рух коштів на поточному рахунку;

✓ отримання виписки з поточного рахунку, а також щоденних офіційних курсів іноземних валют Національного банку України;

✓ можливість вести довідник своїх контрагентів по платежах і довідник призначення платежу, які дозволяють швидше формувати платіжні документи. Відпадає необхідність заносити інформацію в кожен документ – готовий шаблон переноситься в платіжний документ з довідників;

✓ отримання від банку повідомлень про нові банківські послуги, поточні процентні ставки по кредитах і депозитах, іншу інформацію, яку банк вважає потрібним оперативно доводити до клієнтів. Клієнт також може звернутися до банку у будь-який момент часу, що забезпечує динамічність обміну інформацією між клієнтом і банком.

Перевагами системи «Клієнт-Банк» є:

➤ Оперативність – при використанні системи «Клієнт-Банк» збільшується швидкість проходження платежів. Висока оперативність обумовлена тим, що платіжне доручення в електронному вигляді готується один раз, і це робить не операціоніст банку, а працівник підприємства.

➤ Зручність – автоматизація підготовки платіжних доручень, меморіальних ордерів, заявок на переказ валюти і інших документів, максимальне наближення електронного виду документів до паперових аналогів значно спрощує користування системою. Як і паперові, електронні платіжні документи, що відправляються в банк, підписують посадові особи підприємства, але замість звичайного, використовується електронний підпис.

➤ Швидкість і мобільність – система «Клієнт-Банк» дозволяє контактувати з банком без обмежень в часі, оскільки технічні можливості більшості програмних комплексів дозволяють цілодобово відправляти документи в банк і переглядати отримані.

Останнім часом банківські платіжні картки (далі БПК) набувають усе більшої популярності як у підприємств, так і у приватних осіб. Адже це сучасний і універсальний, а головне – зручний платіжний засіб. На підприємствах було б за доцільне ввести використання БПК у двох напрямках: як корпоративну БПК і як зарплатну БПК.

Платіжна картка (зарплатна) – спеціальний платіжний засіб у вигляді емітованої в установленому законодавством порядку пластикової чи іншого виду картки, що використовується для ініціювання переказу коштів з рахунку платника або з відповідного рахунку банку з метою оплати вартості товарів і послуг, перерахування коштів зі своїх рахунків на рахунки інших осіб, отримання коштів у готівковій формі в касах банків через банківські автомати, а також здійснення інших операцій, передбачених відповідним договором.

Корпоративна платіжна картка – платіжна картка, яка дає змогу її держателю здійснювати операції за картрахунком юридичної особи або фізичної особи – підприємця.

Для того, щоб почати використовувати корпоративні БПК (далі – КБПК), підприємство має відкрити в банку поточний картрахунок. Банк має видати КБПК на ім'я довіреної особи підприємства. Таким чином, клієнт банку і власник картрахунка – юридична особа, а держатель КБПК – довірена особа, уповноважена керівництвом проводити розрахунки від імені підприємства. Працівник отримує корпоративну картку у користування на підставі довіреності. Банк відкриває єдиний картрахунок для підприємства з оформленням необхідної кількості пластикових карток, відповідно до кількості визначених керівництвом підприємства працівників, які зможуть її утримувати та використовувати для господарських цілей. Слід зауважити, що грошові кошти, які перебувають на картрахунку суб'єкта господарювання є цільовими.

Отже, розвиток даної форми безготівкових розрахунків зумовлює необхідність вивчення питання облікового відображення відповідних операцій. Звертаючись до чинного законодавства України в частині методики бухгалтерського обліку розрахунків корпоративними банківськими картками, було встановлено, що на сьогодні відсутні офіційні методичні рекомендації щодо обліку таких розрахунків. В Плані рахунків бухгалтерського обліку та Інструкції по його застосуванню немає жодних згадувань про відповідний об'єкт обліку. Тому виникає потреба дослідження досвіду інших країн в частині методики обліку банківських карток та аналізу їх нормативно-правової бази.

Інструкцією про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій до рахунку 31, на якому ведеться облік наявності та руху грошових коштів, що знаходяться на рахунках в банку, передбачено наступні субрахунки: 311 «Поточні рахунки в національній валюті», 312 «Поточні рахунки в іноземній валюті», 313 «Інші рахунки в банку в національній валюті», 314 «Інші рахунки в банку в іноземній валюті», 315 «Спеціальні рахунки в національній валюті», 316 «Спеціальні рахунки в іноземній валюті».

Як бачимо, окремого рахунку для обліку грошових коштів по картковому рахунку з корпоративними картками не виділено. Тому для удосконалення методики облікового відображення розрахунків з банківськими платіжними картками вважаємо за доцільне ввести субрахунок 317 «Грошові кошти на карткових рахунках». Аналітичний облік за даним субрахунком доречно вести за: видами валюти; номером кожної корпоративної банківської картки в межах окремого картрахунку; установами банків; матеріально відповідальними особами.

Кошти, списані з картрахунку, вважаються виданими підзвіт матеріально-відповідальній особі. Видача держателям банківських платіжних карток слід проводити на підставі розписки в отриманні або фіксації підписів МВО в спеціальному журналі. Також для забезпечення достовірного обліку руху отриманих корпоративних карток доречним є їх відображення на позабалансових рахунках як об'єктів суворого обліку.

Отже, вдосконалення обліку грошових коштів на рахунках в банку та перехід на дистанційну систему обслуговування «Клієнт-Банк» сильно вплине на мобільність та оперативність ведення розрахунків, звільнить частину часу

працівників для виконання ними інших обов'язків та полегшить процедуру як інвентаризації грошових коштів на рахунках в банку, так і контроль за розрахунками.

Таким чином, можна зробити висновок, що сьогодні в Україні є багато напрямків, за якими можна вдосконалювати наявну систему організації обліку грошових коштів на рахунках в банках. Важливо активно переймати зарубіжних позитивний досвід і пристосувати українські стандарти до зарубіжних.

Список використаних джерел:

1. Ареф'єв С. О. Місце грошових коштів у системі управління економічною безпекою підприємства: [підручник]. Київ: Вища школа, 2016. 309 с.
2. Бразілій Н. М., Крот Ю. М. Особливості впровадження комп'ютерних бухгалтерських програм на підприємстві в сучасних умовах господарювання. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2018. Випуск 22. С. 900-904.

Татенко Н.Ю., студент

Татенко М.Ю., студент

Науковий керівник: Ромашко О.М.,

к.е.н., доцент, Київський торговельно-економічний
університет, м.Київ, Україна

ВИКОРИСТАННЯ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ «MASTER» В ОБЛІКОВОМУ ПРОЦЕСІ ПІДПРИЄМСТВА

На сьогодні, український ринок бухгалтерського програмного забезпечення підійшов до своєї рідної точки біфуркації — періоду якісної перебудови. Трансформуються як пропозиції розробників, так і запити користувачів софту з державного сектору. Ця трансформація стосується підвищення рівня вимог до характеристик програмного забезпечення, його функціональних і технічних можливостей.

Каталізатором змін став указ Президента України №133/2017 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 28 квітня 2017 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» від 15 травня 2017 року [1]. В межах чинності указу під санкції потрапили російські банки, авіакомпанії, соціальні мережі, інтернет-ресурси і виробники програмних продуктів.

Серед причин ратифікації указу дві основні. По-перше, посилення економічної й інформаційної безпеки України як відповідь на світову тенденцію підвищеного ризику кіберзагроз. По-друге, необхідність блокування доступу до даних українських підприємств і громадян через програмні продукти російського розроблення [3].

Із 1 січня 2018 року підприємства почали переходити із російського програмного забезпечення на інші аналоги. Частина підприємств одразу звертає увагу на Європейські програми і програми США. Але на ринку є й українські розробники, які не поступаються ні російським, ні заокеанським програмам [3].